

ОБРАЗОТВОРЧЕ

МИСТЕЦТВО ХХ століття

79. «Еней та його військо» Г.Нарбут, 1919

80. Літографія «Гуцул з квіткою» , естамп «Карпатська мати».1923 В.Касіян

81. Картина «Життя». Триптих (Любов, Сімя, Повернення) 1925 – 1927. Ф.Кричевський

82. Пам'ятник Т.Шевченку в Ромнах.1918.Скульптор І Кавалерідзе.

83. Картина «Бій Богуна з Чарнецьким під Монастирищем в 1653 році» 1931.М.Самокиш

84. Картина «Хата в Богданівці» (1955) К.Білокур

85. Картина «Хліб» (1949) Т.Яблонська

86. Картина «Гороховий збір» (1971) М.Приймаченко

87. Пам'ятник засновникам Києва (Кий, Щек, Хорив і їх сестра Либідь) Скульптор В.Бородай

79. «Еней та його військо» Г.Нарбут, 1919

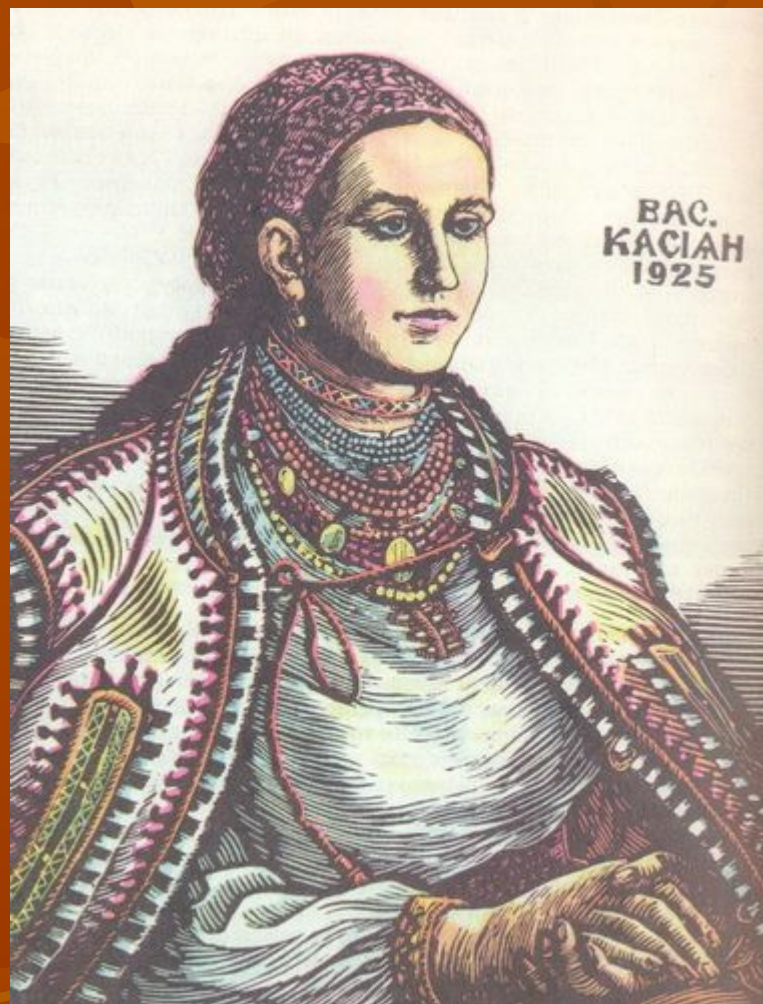
- Георгій Нарбут — видатний український художник-графік, ілюстратор, автор перших українських державних знаків (банкнот і поштових марок). Творчість Георгія Нарбута — це яскрава сторінка в українському мистецтві.

Георгій Нарбут — видатний український художник-графік, ілюстратор, автор перших українських державних знаків (банкнот і поштових марок). Творчість Георгія Нарбута — це яскрава сторінка в українському мистецтві. Його цілком справедливо називали одним з найвизначніших графіків сучасності. Визначним досягненням Нарбута і всієї української графіки є його «Українська абетка» (1917), в якій художник досяг граничної простоти й водночас вишуканості композиції, малюнка й кольору. У вирішенні літер абетки Нарбут об'єднав досягнення як української рукописної та друкованої книги, так і досягнення західноєвропейських майстрів шрифту.

Останнім великим мистецьким задумом Нарбута було ілюстрування «Енеїди» Івана Котляревського, але через передчасну смерть він встиг виконати лише одну ілюстрацію.

80. Літографія «Гуцул з квіткою», естамп
«Карпатська мати». 1923 В Касіян

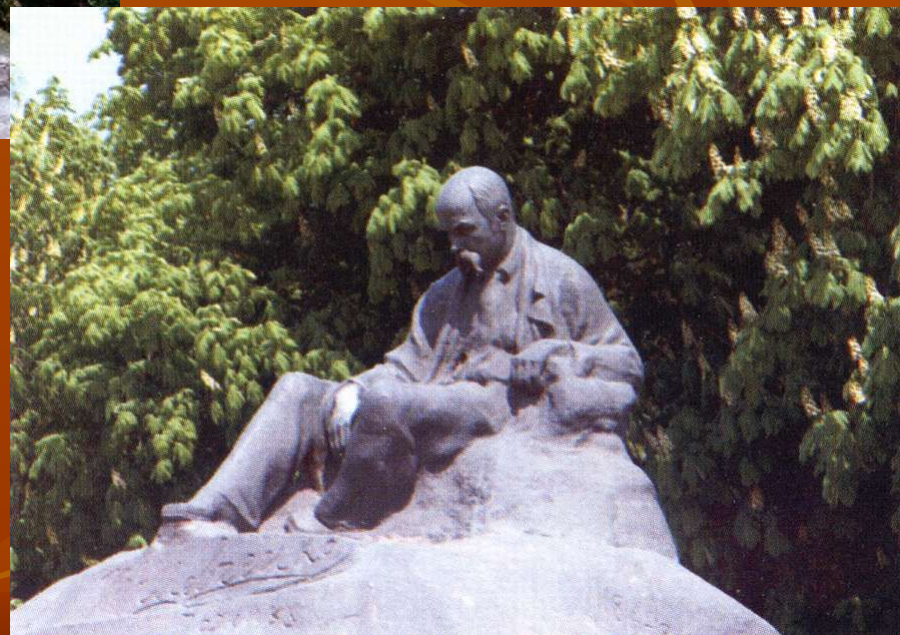
Василь Касіян (1896 - 1976 рр.) - український художник, графік, народний художник СРСР. За творче життя художник створив близько 10 тисяч робіт: гравюр, офортів, ілюстрацій до творів класиків літератури. Твори Касіяна зберігаються у Національному художньому музеї та інших музеях України.

В. Касіян належав до експресіоністської течії, представники якої здебільшого стояли на шляху бунтарського протесту, викривали своєю яскраво вираженою індивідуалістською художньою формою тодішні соціальні суперечності у світі. Та згодом митець перейшов на вітчизняні реалістичні позиції, сповідуючи національні шляхи розвитку мистецтва й засвоюючи скарби українського народного мистецтва.

81. Картина «Життя». Триптих (Любов, Сімя, Повернення) 1925 – 1927. Ф. Кричевський

*82. Памятник Т.Шевченку в Ромнах.1918.
Скульптор І Кавалерідзе.*

Пам'ятник Тарасу Шевченку в Ромнах - один із перших пам'ятників Кобзареві в Україні та світі. Автор пам'ятника - відомий український скульптор і культурний діяч Іван Петрович Кавалерідзе, і встановлений він був 1918 року, що робить його одним з найперших у монументальній Шевченкіані, принаймні достеменно першим в історії повнофігурним пам'ятником Тарасові Шевченку.

**Пам'ятник зроблено з бронзи (скульптура Шевченка) та бетону (п'єдестал). Тарас Григорович зображений сидячим в глибокій задумі. Поет сидить нагорі глиби (яка є імпровізованим п'єдесталом), що наче виростає з-під землі. На глибі викарбувані рядки з поезії Шевченка «Марку Вовчку. На пам'ять» (1859):
...І оживу, і думу вольную на волю, із домовини воззову.**

У зовнішньому вигляді та композиції пам'ятника знайшли відображення ідеї близького скульпторові конструктивізму, однак у загальному обрисі монумента немає тих кубістичних ламаних ліній, що Іван Кавалерідзе втілював у полтавському пам'ятнику Кобзареві за вісім років після спорудження роменського пам'ятника.

*83. Картина «Бій Богуна з Чарнецьким під
Монастирищем в 1653 році» 1931.М.Самокиш*

Самокиш ніколи не поривав контактів з Україною. В кінці 1890-их років і на початку 20 ст. часто приїздив в Україну, зокрема у Харків, і брав участь у виставках в Україні. З 1898 разом з С. Васильківським працював над альбомом, що мав бути продовженням Шевченкової «Живописной Украины» – «Из украинской старины», з текстом Д. Яворницького (1900). Другий альбом «Мотиви укр. орнамента» (1902) С. опрацював сам. На початку 1900-их років Самокиш брав участь у розписах Полтавського губернського земства.

Темі національно-визвольної війни українського народу присвячені картини "Повстання українських селян на чолі з Іваном Богуном", "*Бій Богуна з Чернецьким під Монастирищем у 1653 році*". В одному з листів Микола Семенович визнавав, що друга картина вдалася йому краще, і називав першу лише "репетицією".

84. Картина «Хата в Богданівці» (1955) К.Білокур

Катерина Білокур (1900-1961 рр.) - українська художниця, майстер народного декоративного живопису, представниця «наївного мистецтва». Катерина Білокур малювала квіти. В картинах поєднувала весняні й осінні. 6 жоржин на картині «Колгоспне поле» малювала три тижні.

Катерина Білокур малювала пейзажі та портрети. Декілька разів зверталася до сюжету лелеки, котрий приносить дитину, але відмовилася від цієї ідеї через подив і нерозуміння оточуючих, котрі чекали від неї лише квітів. Аквареллю й олівцем працювала мало. Художницю більше приваблювали олійні фарби. Сама робила пензлі - вибирала з котячого хвоста волосини однакової довжини. Для кожної фарби - свій пензлик. Самотужки опанувала техніку ґрунтування полотна. Однією з найвідоміших робіт художниці є картина «Хата в Богданівці» (1955).

85. Картина «Хліб» (1949) Т.Яблонська

Тетяна Яблонська - видатна українська художниця-живописець. Свою творчу діяльність починала як послідовниця соціалістичного реалізму, переважно у сюжетних композиціях. Її приваблювали теми активного руху, праці, спорту. Але чимало робіт сповнені ліризмом, особливо присвячених материнству, тонким психологізмом у портретах, автопортретах.

Стилістично манера письма Т. Яблонської зазнавала змін за весь період її довгого й плідного творчого життя, зокрема, у багатьох творах відчувається її захоплення імпресіонізмом (наскільки це було можливо у межах офіційно затвердженого соцреалізму). Велику популярність й офіційні визнання здобула її тематична картина «Хліб» (1949).

86. Картина «Гороховий збір» (1971) М.Приймаченко

Приймаченківська «звірина серія» - явище унікальне і не має аналогів ні у вітчизняному, ні у світовому мистецтві. Сюжетні твори Примаченко - при усій їхній самобутності - мають деяку спільність з народними картинками. А ось фантастичні звірі - це витвір уяви художниці. Таких звірів не існує у природі - порівняння тут зайві. «Дикий чаплун» - від слова чапати - таку назву придумала Примаченко одному із звірів, акцентуючи увагу на його лапах, що здатні продиратися крізь таємничі хащі життя.

Приймаченківські фантастичні звірі - це і пересторога («Будь проклята війна!»), і заклик до дружби, до миру.

З усіх тварин, що малювала Марії Приймаченко він - найліричніший. У нього великі вуха і грива як у лева, тулуб прикрашають червоні «яблука», на чолі, переніссі і щоках - трикутники ластовиння та рожеві лапи, що закінчуються чи то кігтями, чи то клешнями. Круглі чорні очі дивляться допитливо. Та і сам звір - яскрава кольорова пляма - зітканий із сонячного проміння і рожево-червоних хмарин. Зелені стручки гороху, в якому живе звір, разом з синіми квітами утворюють рослинний орнамент.

87. Пам'ятник засновникам Києва (Кий, Щек, Хорив і їх сестра Либідь) Скульптор В.Бородай

Споруджений в 1982 році на відзначення 1 500-річчя міста Києва. Скульптурну композицію виконано з кованої міді у вигляді плоского човна, на якому встановлено фігури легендарних засновників Києва - братів Кия, Щека та Хорива і їхньої сестри Либіді. Автори - скульптор В. З. Бородай, архітектор Н. М. Фещенко. Біля підніжжя гранітного постаменту - басейн. Довжина човна - 9 м, висота фігур: братів - 4.3 м, Либеді - 3.8 м.

Пам'ятник розташований на набережній Дніпра в Наводницькому парку, неподалік станції метро «Дніпро» та мосту Патона.